

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 938/2021
28.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужилаца: АА из ..., ул. ..., ББ из ..., ул. ... и ВВ из ..., ул. ..., чији је заједнички пуномоћник Маја Миљевић, адвокат у ..., против туженог Јавно комунално предузеће за превоз путника Аутотранспорт Панчево, Панчево, ул. Војводе Радомира Путника бр. 33, чији је пуномоћник Саша Левнајић, адвокат у ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3162/20 од 15.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 28.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3162/20 од 15.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П1 362/19 од 08.07.2020. године, исправљеном решењем истог суда П1 362/19 од 03.09.2020. године, усвојен је тужбени захтев тужилаца, па је обавезан тужени да тужиоцима за период од септембра 2016. године до септембра 2019. године, на име разлике зараде за остварене, а неплаћене ефективне сате рада дуже од редовног радног времена, на име разлике накнаде за исхрану у току рада, на име разлике регреса за коришћење годишњег одмора и на име разлике зараде за рад недељом, исплати одређене месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости до исплате, одређено у том ставу одлуке. У ставу другом обавезан је тужени да за тужиоце на износе мање исплаћене разлике зараде обрачуна и уплати доприносе за обавезно социјално осигурање, и то доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, доприносе за здравствено осигурање Републичком заводу за здравствено осигурање и доприносе за случај незапослености Националној служби за запошљавање. У ставу трећем обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 171.363,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3162/20 од 15.01.2021. године, одбијена је жалба туженог и потврђена означена првостепена пресуда, а одбијен је и захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба Закона о парничном поступку у смислу одредбе члана 407. став 1. тачка 3. у вези са чланом 374. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20), и одлучио да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20), прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споривима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Овај спор иако из радног односа не односи се на заснивање, постојање и престанак радног односа тужилаца у смислу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, већ на исплату неисплаћених зарада у смислу Посебног колективног уговора за јавна предузећа у комуналној делатности на територији Републике Србије („Службени гласник РС“ број 27 од 18.03.2015. године). Тужиоци су у односу на предмет тужбеног захтева формални супарничари, па се вредност предмета спора у контексту дозвољености ревизије цени у односу на сваког од њих засебно. Највиша вредност предмета спора износи 191.917,37 динара (за тужиоца АА) који износ одговара противвредности од 1.632,20 евра, рачунато по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе (08.06.2020. године).

Имајући у виду да вредност предмета спора ни највишег побијаног дела не прелази прописани ревизијски цензус, при чему тужени не предлаже одлучивање о ревизији у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, то Врховни касациони суд налази да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци овог решења.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић